

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 90.196 van 12 oktober 2000  
in de zaken A. 89.662/VII-20.517  
89.664/VII-20.518.**

In zake : I. Willy VERMEERSCH,  
II. Jan VERMEERSCH,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat D. MATTHYS,  
kantoor houdende te GENT,  
Sint-Annaplein 34

tegen :

I. + II.  
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de  
Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,  
kantoor houdende te AVELGEM,  
Doorniksesteenweg 82.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Willy VERMEERSCH op 18 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 1 december 1999 waarbij zijn beroep tegen de weigering van de Mestbank van 26 februari 1997 tot notificatie als gezinsveeteelt-bedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgensesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigering wordt bevestigd;
2. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 december 1999 waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 3 juli 1997 houdende het verlenen aan Willy VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een

termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren en uit te breiden met het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit wordt gewijzigd (zaak A. 89.662/VII-20.517);

Gezien het verzoekschrift dat Jan VERMEERSCH op 18 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 1 december 1999 waarbij zijn beroep tegen de weigering van de Mestbank van 26 februari 1997 tot notificatie als gezinsveeteelt-bedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigering wordt bevestigd;
2. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 december 1999 waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 3 juli 1997 houdende het verlenen aan Jan VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit wordt gewijzigd (zaak A. 89.664/VII-20.518);

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 22 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat G. MARTYN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

## **1. Feiten**

Overwegende dat de feitelijke toedracht als volgt kan worden samengevat :

1.1. Willy VERMEERSCH baat sinds 1967 een landbouwbedrijf uit te Ichtegem (Eernegem), Zedelgemsesteenweg 64.

Op 9 maart 1989 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen hem de exploitatievergunning voor onder meer 3.000 varkens, tot 9 november 1997.

De bestendige deputatie neemt op 12 maart 1992 akte van de aangifte van de opslag van 3.278 m<sup>3</sup> dierlijke mest, tot 1 september 2011, en op 9 december 1993, van de uitbreiding van die opslag met 1.050 m<sup>3</sup>.

1.2. Jan VERMEERSCH, zoon van Willy VERMEERSCH, meldt op 12 juni 1996 de overname van een gedeelte van de inrichting, namelijk van 1.500 varkens en de opslag van 1.838 m<sup>3</sup> dierlijke mest.

Voor het door hem geëxploiteerde deel van de inrichting heeft hij met zijn vader een overeenkomst van landbouwpacht gesloten.

1.3. Op 3 januari 1997 vraagt vader Willy VERMEERSCH aan de bestendige deputatie een milieuvergunning voor de verdere exploitatie van 1.500 mestvarkens en de opslag van 1.440 m<sup>3</sup> dierlijke mest.

Op dezelfde dag vraagt zoon Jan VERMEERSCH een milieuvergunning voor de verdere exploitatie van 1.500 mestvarkens en de opslag van 1.838 m<sup>3</sup> dierlijke mest.

1.4. De Vlaamse Landmaatschappij schrijft op 26 februari 1997 zowel aan vader als aan zoon VERMEERSCH het volgende :

"Uw bedrijf wordt op basis van volgende overwegingen beschouwd als een niet gezinsveeteeltbedrijf :

1) Definitie inrichting:

- een milieu-technische eenheid waar vee wordt gehouden;
- een exploitatie bestemd voor landbouw- of tuinbouwproduktie omvattende één of meer gebouwen of installaties of gedeelten ervan;

2) Definitie bedrijf: een of meerdere entiteiten; Worden als één bedrijf beschouwd: meerdere entiteiten waarvan het eventueel erin gehouden vee, eigendom is van :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;

- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
  - verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1 van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen;
  - ondernemingen die in rechte of in feite bindingen hebben op het vlak van personen en/of kapitaal en/of beleid;
- 3) Definitie gezin: een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft;
- 4) Definitie entiteit: een inrichting of een deel van een inrichting samen met de oppervlakte cultuurgrond die bij die inrichting of dat deel van de inrichting behoort, en waarvan het eventueel erin gehouden vee behoort tot éénzelfde eigenaar;
- 5) Notificatie gezinsveeteeltbedrijf: een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf. De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1, vermelde aangifte.  
Het bedrijf wordt dus niet genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf omdat de Mestbank het beschouwt als zijnde één milieu-technische eenheid nl. één bedrijf met twee entiteiten".

1.5. Met brieven van 11 maart 1997 tekenen vader en zoon VERMEERSCH beroep aan tegen voormelde beslissingen van 26 februari 1997.

1.6. Op 3 juli 1997 verleent de bestendige deputatie aan Willy VERMEERSCH een vergunning op proef voor een termijn van één jaar, voor 1.500 varkens en de opslag van 1.440 m<sup>3</sup> dierlijke mest, omdat na die proeftermijn de uiteindelijke kwalificatie van het bedrijf zal kunnen bepaald worden.

Op dezelfde dag verleent de deputatie aan Jan VERMEERSCH, om dezelfde redenen, een proefvergunning voor één jaar, voor 1.500 varkens.

1.7. Op 6 augustus 1997 tekent de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, beroep aan tegen deze beslissingen.

1.8. De Vlaamse minister van leefmilieu verwerpt op 22 december 1997 in één besluit de beide beroepen tegen de beslissing van 26 februari 1997 tot weigering van de notificatie van de bedrijven als gezinsveeteeltbedrijven.

1.9. Op 6 januari 1998 beslist de minister over het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen de aan Willy VERMEERSCH verleende proefvergunning voor 1.500 varkens.

Met die beslissing wordt het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij gedeeltelijk gegrond verklaard.

Vergunning wordt verleend enerzijds, voor 465 varkens tot 31 december 2003, en, anderzijds, voor 660 varkens, op proef, tot 3 juli 1999, teneinde Willy VERMEERSCH de gelegenheid te geven te bewijzen dat hij de daarmee gepaard gaande mestproductie kan afzetten via export of verwerking.

1.10. Met een ander besluit van dezelfde dag, verklaart de minister het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen de aan Jan VERMEERSCH verleende proefvergunning voor 1.500 varkens, eveneens gedeeltelijk gegrond.

Vergunning wordt verleend voor 65 varkens tot 31 december 2003 en een vergunning op proef voor 1.060 varkens tot 3 juli 1999 teneinde eveneens Jan VERMEERSCH de gelegenheid te geven te bewijzen dat hij de daarmee gepaard gaande mestproductie kan afzetten via export of verwerking.

1.11. De beide huidige verzoekers tekenen ieder afzonderlijk schorsings- en annulatieberoep aan bij de Raad van State, zowel tegen het ministerieel besluit van 22 december 1997 inzake de notificatie als niet-gezinsveeteeltbedrijf als, ieder wat hem betreft, tegen het ministerieel besluit inzake de milieuvergunning.

1.12. Bij arrest nr. 74.715 van 29 juni 1998 worden de zaken gevoegd en wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten besluiten bevolen.

Bij arrest nr. 81.071 van 17 juni 1999 worden die besluiten ook vernietigd.

De vernietiging is in essentie hierop gesteund dat het ministerieel besluit van 22 december 1997 verzoekers in het ongewisse heeft gelaten over de motieven die het Vlaamse Gewest ertoe hebben gebracht om de beide bedrijven samen als één milieutechnische eenheid te beschouwen en dat de bestreden besluiten van 6 januari 1998 op voormeld besluit zijn gesteund.

1.13. Na de vernietiging van het ministerieel besluit van 1 december 1999 dient opnieuw uitspraak te worden gedaan over de beroepen tegen de beslissing van 26 februari 1997 houdende weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf.

Met een ministerieel besluit van 1 december 1999 worden de beroepen van Willy en Jan VERMEERSCH ongegrond verklaard, in essentie omdat de entiteiten van de beroepers op één adres zouden worden uitgebaat en de beroepers niet zouden aantonen dat zij niet samenwerken, zodat zij als deel uitmakende van hetzelfde gezin en als één bedrijf zouden moeten worden beschouwd. Het zou gaan om een milieutechnische eenheid en uit de berekeningen inzake veebezetting zou blijken dat het niet om een gezinsveeteeltbedrijf gaat.

Dit is het eerste bestreden besluit in de huidige twee zaken.

1.14. Na de vernietiging van de twee ministeriële besluiten van 6 januari 1998 diende ook opnieuw uitspraak te worden gedaan over de beroepen van verzoekers tegen de deputatiebesluiten van 3 juli 1997 inzake de milieuvergunning op proef.

1.15. Na het inwinnen van de vereiste adviezen verklaart de minister met een besluit van 22 december 1999 de administratieve beroepen van de Vlaamse Landmaatschappij tegen de deputatiebesluiten van 3 juli 1997 gedeeltelijk gegrond.

Uit milieutechnisch oogpunt worden de aanvragen van Willy en Jan VERMEERSCH beschouwd als betrekking hebbend op één inrichting.

Aan deze verzoekers wordt een vergunning verleend om samen een varkenshouderij verder uit te baten met 2.250 mestvarkens alsmede voor 1.440 m<sup>3</sup> en 1.838 m<sup>3</sup> mestopslag en wordt de vergunning geweigerd voor het houden van 751 mestvarkens.

Dit is het tweede bestreden besluit in beide zaken;

## **2. Rechtspleging**

Overwegende dat beide zaken verknocht zijn en derhalve moeten worden samengevoegd;

## **3. Ten gronde**

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

### 3.1. Ernstig middel

3.1.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers in beide zaken als enig middel aanvoeren :

"Schending van de motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en als algemeen rechtsbeginsel

Schending van de artikelen 2 en 2bis van het meststoffendecreet van 23 januari 1991

Net zoals in de voorheen door de Raad van State vernietigde beslissingen bevatten de thans aangevochten beslissingen andermaal geen correcte motivering die beantwoordt aan de bovenvermelde bepalingen.

Ook nu steunt het tweede besluit, in de mate dat het voor verzoeker griefhoudend is, op het eerste bestreden besluit, nu dit immers de weigering inhoudt om de bedrijven van Willy en Jan VERMEERSCH te notificeren als gezinsveeteeltbedrijven.

Waar de voorheen aangevochten -en door de Raad van State vernietigde- beslissingen zich er in essentie toe beperkten te stellen dat steun werd gezocht in de Mestbank, die het gezinsveeteeltbedrijf van beide verzoekers beschouwde 'als zijnde één milieutechnische eenheid namelijk één bedrijf met twee entiteiten', leest men nu in de eerste aangevochten beslissing (dd. 1.12.1999) een redenering die aldus kan worden geanalyseerd :

1. Artikel 2, 10° van het meststoffendecreet laat toe verschillende entiteiten als één bedrijf te beschouwen wanneer het in die entiteiten gehouden vee eigendom is van echtgenoten of leden van hetzelfde gezin.
2. Krachtens artikel 2, 12° van het meststoffendecreet wordt als gezin beschouwd 'Een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft (...)'.  
'
3. Volgens de Afdeling Milieuvergunningen moeten de twee inrichtingen als één geheel beschouwd worden nu ze voldoen aan de definitie van één milieutechnische eenheid. De criteria toepassend van art. 2bis, § 2, 2°, b en c van het meststoffendecreet op basis van de veebezetting voor het productiejaar 1995, komt de minister dan uiteindelijk tot de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een gezinsveeteeltbedrijf.
4. Willy en Jan VERMEERSCH (1) baten hun entiteiten uit op één adres en (2) tonen niet aan niet samen te werken; 'Dus' maken zij deel uit van hetzelfde

gezin en moeten zij als één bedrijf worden beschouwd.

De bestreden beslissing van 22.12.1999 verwijst naar deze van 1.12.1999, door vooreerst in haar aanhef te stellen : 'Gelet op het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 2 december 1999 waarbij de weigering van 26 februari 1997 van de Mestbank tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf werd bevestigd in beroep' (ongetwijfeld wordt 1.12.1999 bedoeld, en betreft de foute datum-melding een materiële vergissing).

Diezelfde beslissing stelt dan weliswaar verder dat het arrest van de Raad van State dd. 17.06.1999 heeft duidelijk gemaakt dat de minister zelf dient te onderzoeken of het al dan niet om één bedrijf gaat, en wijdt vervolgens een hoofdstuk aan dit onderzoek, om tot de conclusie te komen dat de aanvragen van Willy en Jan VERMEERSCH samen dienen bekeken te worden, doch zij steunt dit onderzoek geenszins op de bovenvermelde bepalingen van het meststoffendecreet (inzonderheid de artikelen die de definities inhouden van 'inrichting', 'milieutechnische eenheid' en 'gezinsveeteeltbedrijf').

Nochtans is de vraag naar het al dan niet voldoen aan de definitie van 'gezinsveeteeltbedrijf' determinerend voor de concrete invulling van de gevraagde milieuvergunning(en). Dit wordt met zoveel woorden aanvaard in de verdere overwegingen van de beslissing van 22.12.1999, waarin te lezen staat :

'Overwegende dat beide delen van de inrichting behorend bij de varkenshouderij op basis van de Mestbankaangifte 1998, bedrijfssituatie 1997, behoren tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf (...)'

en verder :

'Overwegende evenwel dat op grond van artikel 4, §1, 2°, d) van het Vergunningenbesluit de vergunning bij de hernieuwing van de vergunning van een inrichting behorende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf (de vergunning) gereduceerd moet worden met (...)'

en tenslotte :

'Zoals blijkt uit de voorgaande overweging kunnen de aanvragen beschouwd worden als twee aanvragen voor één inrichting, zijnde een niet-gezinsveeteeltbedrijf en kan de varkenshouderij derhalve vergund worden voor het houden van 2.250 mestvarkens'.

Het komt er dus op neer te onderzoeken in welke mate het besluit van 1.12.1999, dat weigert de bedrijven van Willy en Jan VERMEERSCH als twee gezinsveeteeltbedrijven te aanzien en de beide entiteiten samen als één bedrijf beschouwt, de toets van de correcte decreetstoepassing en van de deugdelijke motivering doorstaat.

De redenering van verwerende partij komt erop neer dat Willy VERMEERSCH en Jan VERMEERSCH deel uitmaken van hetzelfde gezin, in de zin van art. 2, 12° van het meststoffendecreet.

Deze conclusie vindt haar bestaan in de redenering dat beiden 'samenwerkende bloedverwanten' zijn aan wie het gehouden vee toebehoort, en dit

- (1) omdat ze hun entiteiten uitbaten op één adres;
- (2) omdat ze 'niet aantonen' dat ze 'niet samenwerken'.

Beide premissen zijn in strijd met de meest elementaire eisen van deugdelijke motivering :

- (1) Dat beiden samen op één adres hun entiteiten zouden uitbaten is een feitelijke onjuistheid : Jan VERMEERSCH en Willy VERMEERSCH hebben reeds in de vorige procedure voor de Raad van State de bewijsstukken voorgelegd waaruit blijkt dat hun twee bedrijven, na de overname, volledig onafhankelijk van elkaar worden geëxploiteerd, door twee verschillende uitbaters.

Jan VERMEERSCH pacht zijn bedrijf van zijn vader Willy VERMEERSCH, en dit bij geregistreeerde pachtovereenkomst van 14.09.1996.

Als gevolg van de overname (met melding op 18.06.1996) werd een kadastrale splitsing aangevraagd en bekomen bij het kadaster te Torhout; deze toestand is beginnen gelden vanaf 1997.

Ook werd een splitsing bekomen van de huisnummers op de bevolkingsdienst van de gemeente Ichtegem, zodat de woning van Willy VERMEERSCH nr. 64 is gebleven en het huisnummer van het bedrijf van Jan VERMEERSCH nummer 62 is geworden.

Het feit dat in sommige beslissingen daarover een verwarring wordt gemaakt doet uiteraard niets af aan de realiteit van de hoger vermelde gegevens : alleen deze zijn van doorslaggevende waarde.

Bij dit alles komt nog dat beide bedrijven volledig van elkaar zijn afgescheiden met een omheining en een afzonderlijke toegang : om van het ene naar het andere bedrijf te gaan moet men de openbare weg gebruiken.

Beide bedrijven bekwamen een afzonderlijk productienummer bij het ministerie van landbouw (Willy VERMEERSCH nr. 00035003025 en Jan VERMEERSCH nr. 00035003119).

Beide exploitanten zijn eigenaar van hun dieren en verkopen deze via eigen facturatie. Hetzelfde geldt voor de aankoop van voeders voor hun dieren.

Beide exploitanten beschikken over een eigen krenghuis, zoals blijkt uit de facturen Animalia die eertijds voor de Raad van State werden neergelegd.

De elektriciteit is volledig uitgesplitst volgens een prijsofferte verkregen van Gaselwest voor een

bedrag van 14.687 Bef. Bij het begin van de splitsing werd de elektriciteit aangerekend via een afzonderlijke teller.

Jan VERMEERSCH is sinds 1996 als landbouwer aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds SBB als landbouwer in hoofdberoep.

Hoe kan dan, met al deze elementen in de hand, nog redelijkerwijze worden staande gehouden dat Willy en Jan VERMEERSCH enige binding met elkaar zouden hebben bij de uitbating van hun bedrijf, en dit dan nog uitsluitend op grond van de overigens feitelijk onjuiste affirmatie dat hun entiteiten op hetzelfde adres zijn gevestigd ?

- (2) Dat Jan en Willy VERMEERSCH 'niet aantonen' dat ze 'niet samenwerken' is een onaanvaardbare redenering, die, zo ze wordt aanvaard, neerkomt op de aanvaarding van de laakbare 'probatio diabolica'. De bewijslast rust uiteraard niet op verzoeker, en zelfs indien hij aan de bewijsslevering dient mede te werken, kan van hem onmogelijk worden verlangd dat hij een negatief bewijs zou leveren.

Het decreet gaat niet uit van dit negatief bewijs, maar wel van het vertrekpunt dat personen die voldoen aan de voorwaarden van art. 2, 12° van dit decreet als gezin worden beschouwd.

Verweester levert dit bewijs niet.

Integendeel, de hierboven sub (1) aangevoerde elementen houden stuk voor stuk een bewijs van het tegendeel in : verzoeker doet dus zelfs meer dan wat van hem kan worden verlangd : hij brengt een hele reeks concorderende gegevens aan die aantonen dat Jan en Willy VERMEERSCH niet samenwerken.

Er is evenwel nog meer : in de beslissing van 1.12.1999 leest men bovendien dat volgens de afdeling Milieuvergunningen de inrichtingen volledig voldoen aan de definitie van één milieutechnische eenheid, en als één geheel moeten beschouwd worden bij de beoordeling van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens en dier.

Artikel 2bis, § 1 van het decreet van 23 januari 1991 bepaalt dat een bedrijf waar vee gehouden wordt genotificeerd kan worden als gezinsveeteeltbedrijf. Deze notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1 vermelde aangifte, ongeacht of de bedrijven worden aanzien als milieutechnische eenheid of niet.

Uit de definitie van 'bedrijf', zoals te lezen staat in artikel 2, 10° van het decreet, blijkt duidelijk dat men in onderhavige zaak te maken heeft met twee bedrijven, met name dit van Willy VERMEERSCH en dit van Jan VERMEERSCH. Het decreet van 23 januari 1991 bepaalt zeer nauwkeurig welke bedrijven gezinsveeteeltbedrijven zijn, maar nergens in het decreet wordt gewag gemaakt van het feit dat bedrijven die

aanzien worden als een milieutechnische eenheid niet als gezinsveeteeltbedrijf zouden kunnen worden genotificeerd. Het begrip 'milieutechnische eenheid' werd zelfs in de algemene bepalingen van het decreet niet eens gedefinieerd.

Uit het bovenstaande blijkt dus dat het decreet van 23 januari 1991 werd geschonden door de bedrijven van Willy en Jan VERMEERSCH als een milieutechnische eenheid te aanzien.

Aangezien de tweede bestreden beslissing haar bestaan en inhoud ontleent aan de eerste, ligt het voor de hand dat beide beslissingen op grond van het hoger ontwikkelde middel moeten worden vernietigd.

Net zoals in arrest 81.071 dd. 17.06.1999 moeten om deze redenen beide bestreden beslissingen worden vernietigd";

3.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in beide zaken antwoordt dat na het eerdere vernietigingsarrest, de bedrijven andermaal als milieutechnische eenheid werden beschouwd en niet als gezinsveeteeltbedrijf werden genotificeerd, dat volgens het vernietigingsarrest nr. 81.071 de motiveringsplicht was geschonden, dat de enige vraag dus is of de bestreden besluiten nu wèl de feitelijke en juridische gronden uiteenzetten, dat de nieuwe beslissingen uitvoeriger zijn gemotiveerd en uitdrukkelijk rekening houden met het vernietigingsarrest, dat waar in de eerste beslissingen enkel alle gevallen van gezinsveeteeltbedrijven werden opgesomd, nu specifiek is aangeduid dat het gaat om leden van eenzelfde gezin, onder meer "de natuurlijke persoon (...) en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad" (artikel 2, 12°, Mestdecreet), dat niet is vereist dat de samenwerkende zoon ook inwoont, dat in het eerste bestreden besluit wordt verwezen naar een verslag van de afdeling milieuvergunningen van 13 augustus 1997, waarin erop wordt gewezen dat de splitsing de onderlinge geografische samenhang onmogelijk kan wegnemen en niets verandert aan de mogelijke of bestaande hinder voor de omgeving, dat in het eerste bestreden besluit die redenering verder wordt uitgewerkt, dat in de bestreden besluiten uitvoerig is ingegaan op de argumentatie van

de beroepers, dat met die argumentatie en met alle dossiergegevens niet meer kan worden gesteld dat verzoekers in het ongewisse werden gelaten over de motieven; dat, voorts, zij betoogt dat de motiveringsplicht alsdan enkel zou kunnen zijn geschonden indien er "fouten in de motivering zouden zitten, quod non" want

1. er is uitbating op één adres : na de kadastrale splitsing en de aparte huisnummers, is de exploitatie van 3.000 dieren over zeven stallen de facto gebleven en gewoon in twee verdeeld. "Adres" betekent in de brede zin "aanwijsbare locatie" en die is niet veranderd en
2. door de definitie van gezin ontstaat een vermoeden van samenwerking, dat de facto wordt ondersteund door het feit dat er vroeger wel degelijk één bedrijf was en dat vader en zoon toen wel degelijk samenwerkten. Aan hen om te bewijzen dat dit niet meer het geval is;

dat zij doet gelden dat voor het overige herhaald kan worden hetgeen al in de eerste procedure voor de Raad van State werd gesteld namelijk dat zoon Jan VERMEERSCH in Gent woont, dat de splitsing van huis- en kadasternummers, de omheining, de afzonderlijke toegang enzovoort niet betekenen dat het niet gaat om twee entiteiten waarvan het vee eigendom is van hetzelfde gezin, noch dat het niet zou gaan om één bedrijf in de zin van het Mestdecreet, dat de Mestbank en in beroep de minister terecht hebben beslist dat de entiteiten van verzoekers behoren tot één bedrijf, tot één milieutechnische eenheid en dus tot één inrichting in de zin van het Mestdecreet, dat verschillende entiteiten die behoren tot één bedrijf niet afzonderlijk als gezinsveeteeltbedrijf kunnen worden genotificeerd en dat bij de beoordeling of een bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf kan worden genotificeerd alle tot dat bedrijf behorende entiteiten samen moeten worden beschouwd, dat derhalve in casu de eisen voor notificatie terecht zijn toegepast op de entiteiten van verzoekers samen en alsdan terecht

is geoordeeld dat aan deze eisen samen, meer bepaald inzake veebezetting, niet is voldaan en de erkenning als gezinsveeteeltbedrijf is geweigerd;

3.1.2.1.1. Overwegende, wat het eerste bestreden besluit van 1 december 1999 betreft, dat daarin de entiteiten van respectievelijk eerste en tweede verzoeker als één bedrijf in de zin van artikel 2, 10°, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet) worden beschouwd om volgende redenen :

1. "Overwegende dat volgens de definitie van artikel 2, 10° van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen verschillende entiteiten als één bedrijf kunnen worden beschouwd wanneer het in die entiteiten gehouden vee eigendom is van '-echtgenoten of leden van eenzelfde gezin';  
Overwegende dat volgens de definitie van artikel 2, 12° van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen als gezin wordt beschouwd : 'een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft';  
Overwegende dat VERMEERSCH Willy en VERMEERSCH Jan hun entiteiten uitbaten op één adres en niet aantonen niet samen te werken en dus deel uitmaken van hetzelfde gezin en als één bedrijf dienen te worden beschouwd";

en

2. "Overwegende dat volgens de Afdeling Milieuvergunning de twee inrichtingen volledig voldoen aan de definitie van één milieutechnische eenheid en als zodanig moeten worden beschouwd;  
Overwegende dat volgens de Afdeling Milieuvergunningen de twee inrichtingen als één geheel moeten beschouwd worden met het oog op de beoordeling van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu";

3.1.2.1.2.1. Overwegende, wat het eerste motief betreft, dat artikel 2, 10°, van het meststoffendecreet volgende definitie geeft aan het begrip bedrijf :

"bedrijf : worden als één bedrijf beschouwd, een of meer veeteeltinrichtingen en/of landbouwinrichtingen die worden geëxploiteerd door :

- eenzelfde natuurlijke of rechtspersoon;
- echtgenoten of leden van eenzelfde gezin;
- een natuurlijke persoon en een of meerdere rechtspersonen waarin deze natuurlijke persoon, zijn echtgeno(o)t(e) of een ander lid van zijn gezin belast is met de dagelijkse leiding;
- verbonden ondernemingen in de zin van IV.A, § 1, van de bijlage bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekeningen van de ondernemingen";

dat in artikel 2, 12°, van hetzelfde decreet het begrip gezin als volgt wordt gedefinieerd :

"gezin : een natuurlijke persoon, samen met de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de met hem samenwerkende bloed- en aanverwanten tot de tweede graad van hem of van de persoon met wie hij duurzaam samenleeft en de aangenomen kinderen van hemzelf of van de persoon waarmee hij duurzaam samenleeft";

3.1.2.1.2.2. Overwegende dat verzoekers volgens het bestreden besluit als deel uitmakend van hetzelfde gezin worden beschouwd omdat zij hun entiteiten zouden uitbaten op één adres en niet aantonen niet samen te werken; dat nochtans, prima facie, uit de neergelegde stukken blijkt dat tussen beide bedrijven er op consequente wijze een doorgevoerde opsplitsing is gebeurd : namelijk een kadastrale opsplitsing, afzonderlijke nutsvoorzieningen, aankoop en verkoop telkens op naam van vader of zoon en volgens afzonderlijke boekhoudingen; dat na het instellen van het administratieve beroep de vroegere raadsman van verzoekers zulks met een brief van 18 april 1997 duidelijk heeft uiteengezet en een aantal desbetreffende stukken heeft medegedeeld; dat die brief en stukken deel uitmaken van het administratief dossier; dat alhoewel, prima facie, in het bestreden besluit de waarachtigheid

van die stukken niet wordt betwist, het bestreden besluit zich er toe bepaalt te stellen dat de beide entiteiten "op één adres" worden uitgebaat zonder dat de argumenten van verzoekers, die prima facie deze stelling weerspreken, worden weerlegd; dat, voorts, door te overwegen dat verzoekers niet aantonen niet samen te werken, de verwerende partij van hen het bewijs vraagt van een negatief feit, alhoewel het aan haar zelf toekomt aan te tonen dat vader en zoon niet samenwerken;

3.1.2.1.3. Overwegende, wat het tweede motief betreft, dat artikel 2 van het meststoffendecreet een van elkaar te onderscheiden definitie geeft van enerzijds een inrichting, anderzijds een bedrijf; dat in artikel 2bis van het meststoffendecreet, dat de bepaling met betrekking tot het gezinsveeteeltbedrijf bevat, enkel sprake is van notificatie van bedrijven als gezinsveeteeltbedrijf, terwijl het begrip milieutechnische eenheid (artikel 2, 4°) enkel betrekking heeft op de "inrichting"; dat prima facie in evengenoemd artikel 2bis niet is voorzien dat meerdere bedrijven -vooral nog lijkt er te moeten worden van uitgegaan dat de bedrijven van verzoekers niet één bedrijf als bedoeld in artikel 2, 10°, van het meststoffendecreet uitmaken - die binnen één inrichting, eventueel een milieutechnische eenheid, worden uitgebaat, niet afzonderlijk als gezinsveeteeltbedrijf kunnen worden genotificeerd;

3.1.2.1.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat moet worden besloten dat het middel in de besproken mate ernstig is;

3.2. Overwegende dat het tweede bestreden besluit in beide zaken in hoofdzaak lijkt te steunen op het eerste bestreden besluit, zodat de prima facie vastgestelde onwettigheid van laatstgenoemd besluit eveneens de onwettigheid meebrengt van eerstgenoemd besluit;

### **3.3. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel**

Overwegende, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, dat verzoekers op concrete wijze voldoende aannemelijk maken, dat de verleende milieuvergunningen hen niet toelaten hun varkensfokkerijen op een rendabele wijze voort uit te baten; dat de verwerende partij hier ten onrechte tegenover stelt dat dergelijk nadeel louter pecuniair en niet moeilijk te herstellen is; dat immers het voortbestaan van verzoekers' bestaande inrichtingen door de bestreden beslissingen dreigt in het gedrang te komen;

3.4. Overwegende dat bijgevolg in beide zaken voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De zaken A. 89.662/VII-20.517 en A. 89.664/VII-20.518 worden gevoegd.

#### **Artikel 2.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 1 december 1999 waarbij de beroepen van Willy en Jan VERMEERSCH tegen de weigering van de Mestbank van 26 februari 1997 tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf van zijn te Ichtegem, Zedelgemsesteenweg 64, gelegen varkens-

- fokkerij, ongegrond worden verklaard en de beroepen weigeringen worden bevestigd;
2. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 december 1999 waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 3 juli 1997 houdende het verlenen aan Willy VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgensesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren en uit te breiden met het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit wordt gewijzigd;
  3. het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 22 december 1999 waarbij het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 3 juli 1997 houdende het verlenen aan Jan VERMEERSCH van de milieuvergunning, voor een termijn van één jaar op proef, om zijn te Ichtegem, Zedelgensesteenweg 64, gelegen varkensfokkerij, verder te exploiteren, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard, en het beroepen besluit wordt gewijzigd.

### **Artikel 3.**

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de geschorste besluiten.

### **Artikel 4.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vorderingen tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare  
terechtzing, op twaalf oktober tweeduizend, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,  
A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A.-M. GOOSSENS.**

**M.-R. BRACKE.**